Jezus reče. “Odvalite kamen!” Marta, sestra umrlega, Mu reče: “Gospod, on že zaudarja; saj leži štiri dni!” (Janez 11, 39)
Dne 15. januarja 1844, zvečer

1 Kar zapišite tja osrednje sonce, kot običajno!
2 “Jezus reče: “Odvalite kamen! Marta, sestra umrlega, Mu reče: “Gospod, on že zaudarja, saj leži štiri dni!”
3 Ako izbirate vedno tako lahka besedila, katerih pomen morete že na prvi pogled prijeti tako rekoč z rokama, vam ne morem povedati o njem polnih deset strani; kajti to besedilo ima že na prvi pogled popolnoma enako vsebino, kot vam jo, kakor vidite iz Zapisov, nenehno sporočam.
4 Povem vam tudi: Odvalite vstran nagrobni kamen sveta z groba vaše ljubezni! Ali ustrezno upodobljeno: Ne stremite pridobiti življenja z vsemi možnimi obogatitvami razuma in posvetne učenosti, temveč odvalite ta kamen proč, da bo, ko pridem k vašemu grobu, prodrl Moj živi glas neovirano v vaš grob in bo obudil iz smrti vašega zvezanega in povitega Lazarja, ki je vaš duh, povit in zvezan s takole še marsikaterimi vezmi sveta!
5 Tudi tukaj pristopi “Marta” k Meni, namreč razum, katerega tarejo posvetne skrbi in pravi: “Gospod, že štiri dni leži v grobu in pričel je zaudarjati!” Toda kljub temu bom, da pokažem Božje veličastvo, obudil že štiri dni v grobu trohnečega v novo življenje, če bo odvaljen kamen z groba.
6 Prav tako, kakor Marta, govori - kot že omenjeno - tudi nori človeški razum in pravi: “Ja, le kaj naj storimo sedaj? Ko smo bili dečki, potem kot mladeniči, nato kot možje in še celo kot starci, smo se nepretrgoma ukvarjali s posvetnostjo; naš duh torej leži te štiri življenske dni v grobu posvetnosti, privezan z njenimi vezmi in grdo zaudarja zaradi vseh grehov, katere smo zagrešili v teh štirih dneh!
7 Bo Gospod imel toliko usmiljenja, da bi nas, njim navkljub, očitno samo še s čudežem obudil v življenje? Le kako moremo pričakovati kaj takega od Presvetega, čigar zapovedi smo tolikokrat prekršili in s tem grehom tako pretiravali, daje naš duh odmrl v toliki meri, da sedaj niti več ne vemo ali imamo v sebi duha in kaj je to, ja celo tega ne vemo več čisto zagotovo, ali prebiva v našem telesu živa duša ali ne?
8 In čeprav najdemo v sebi živega duha in živo dušo, pa je duh gotovo, enako kakor duša, pregloboko zasut v gmoti našega mesa in prečvrsto privezan z mesenimi vezmi. Ne moremo pričakovati, da bi se Gospod, ki je nadvse svet, tako globoko ponižal in z vsemočjo svojega glasu ponovno obudil tega Lazarja v nas ter ga nato povedel k njegovemu večnemu namenu. Poleg tega se ne znamo kar tako zlahka ločiti od posvetnosti, da bi si upali pričakovati od Gospoda vse to.
9 Na to vam odvrnem: “Ne kličem in govorim: *Pretrgajte z vsemi vzajemnimi posvetnimi odnosi, ki so potrebni za vaše, časovno omejeno življenje!”,* kajti *tega tudi Jaz nisem storil, ko sem bil na svetu.* Na svetu sem delal in izkazal svetu kar številne in dobre storitve z Mojima lastnima rokama. In zato od vas nikoli

ne zahtevam: “Ne imejte s svetom popolnoma nobenih opravkov!”; toda to-le vam povem:
10 Kamen, ja, tisti težki kamen odvalite z groba vašega Lazarja in kaj hitro boste zaznali v sebi Božje veličastje! Samo odprt naj bo grob in tedaj bojo tisti, ki so v grobovih, zaznali Moj glas in bojo obujeni!
11 Vendar ostajate tako dolgo, dokler ne odvalite kamna z groba, ujetniki smrti in Jaz morem kričati kot nočni stražar, pa Me kljub temu vaš Lazar ne bo mogel zaslišati; kajti glas ljubezni ne prodre skoz kamen, ker je kamen sam po sebi prispodoba pomanjkanja vsakršne ljubezni. Kamen more zdrobiti in uničiti samo glas Mojega srda; toda Moja ljubezen ne nastavi na ustnice kamna namesto pozavne.
12 In ta kamen je vaša posvetno učena razumska utemeljitev; ta je čvrsta in težka, in potrebno je zbrati mnogo sile, da bi ga odvalili z groba. Toda, ne glede na to mora proč, drugače Moj obujajoči glas ne more prodreti do mrtvega Lazarja v vas.
13 Kamen res preprečuje, da bi posvetne nosnice zaznale zaudarjajoči zadah današnjega Lazarja v vas; Jaz pa vam povem: *Blagor tistemu, pri katerem bo odvaljen kamen z groba in se bo potem dotaknil njegovih nosnic zaudarjajoči vonj sodobnega Lazarja,* kajti tam, kjer se to ne bo zgodilo, *kjer se človek, potem ko odvali kamen, v svoji posvetnosti ne bo zgrozil v resničnem kesu nad tem, kako je z njegovim Lazarjem, tam Moj obujajoči glas ne bo prodrl v grob današnjega Lazarja, ga obudil in dal odvezati vezi smrti!*
14 Še razločneje, menim, ni moč govoriti o tem. S tem ste sprejeli več kot dovolj jarko luč za osvetlitev te velepomembno glavne stvari.
15 Samo od vas je odvisno ali boste delovali v skladu s povedanim. Ako ja, boste zato sprejeli živo prepričanje, da to razodetje ni iz ust nekega človeka, marveč iz Mojih lastnih. Če pa berete to razodetje kakor neko posvetno knjigo, potem je za vas to samo posvetna knjiga in zdelo se vam bo, da je delo nekega človeka!
16 In s temi besedami tudi zaključujem ta Moj veliki dar za vas. Če pa želite kljub temu, kot izreden dodatek še več takšnih luči, naj to odločita vaši ljubezen in želja; Jaz pa bom še naprej prijazen darovalec. Amen.

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil